

ยุทธศาสตร์ของประเทศ					
หลุดพ้นจากประเทศที่มีรายได้ปานกลาง					
เป้าหมายต้องหลุดพ้นจากประเทศที่มีรายได้ปานกลาง 400,000 บาท/คน/ปี	ปัจจุบันผู้ใช้แรงงานมีรายได้ ประมาณ 100,000 บาท/คน/ปี	ต้องสร้างรายได้ให้แก่ผู้ใช้แรงงานเพิ่มขึ้นอีก 300,000 บาท /คน/ปี	รายได้เพิ่ม /คน/ปี	รายได้เพิ่ม /คน/เดือน	รายได้เพิ่ม /คน/วัน
รายได้ปานกลาง 12,400 เหรียญดอลลาร์สหรัฐต่อคนต่อปี (372,000 บาท) หรือ 400,000 บาท/คน/ปี	ขั้นต่ำวันละ 300 บาท หรือ เดือนละ 9,000 บาท (หรือปีละ 108,000 บาท) หรือ 100,000 บาท/คน/ปี	400,000 - 100,000 = 300,000 บาท ถ้าใช้เวลา 12 ปี ๆ ละ 25,000 บาท	ถ้าใช้เวลา 12 ปี = 25,000 บาท × 12 ปี = 300,000 บาท	ถ้าใช้เวลา 12 ปี = 2,100 บาท × 12 เดือน × 12 ปี = 302,400 บาท	ถ้าใช้เวลา 12 ปี = 70 บาท × 365 วัน × 12 ปี = 306,600 บาท
ดังนั้น นายจ้างจะต้องเพิ่มผลิตภาพแรงงาน เพื่อเพิ่มรายได้ให้นายจ้าง ปีละ 25,000 บาท/คน/ปี หรือวันละ 70 บาท หรือเดือนละ 2,100 บาทเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 12 ปี ด้วยเช่นกัน มิเช่นนั้นนายจ้างไม่สามารถจ่ายค่าจ้างค่าตอบแทนให้ลูกจ้างได้ โดยต้องลดการสูญเสียให้ได้ปีละ 25,000 บาท/คน หรือเดือนละ 2,100 บาท/คน หรือวันละ 70 บาท/คน รวมระยะเวลา 12 ปี กระทรวงแรงงาน จึงจะปรับค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำเพิ่มขึ้นปีละ 70 บาท/คน/ปี เป็นระยะเวลา 12 ปีได้ โดยจะทำให้ผู้ใช้แรงงานมีรายได้ในปีที่ 12 (ปีสุดท้าย) เดือนละ 33,333 บาท/คน (400,000 บาท ÷ 12 ปี) โดยจะต้องไม่ส่งผลกระทบต่อนายจ้าง					

ยุทธศาสตร์ของประเทศ

หลุดพ้นจากประเทศที่มีรายได้ปานกลาง หรือ 12,400 เหรียญดอลลาร์สหรัฐต่อคนต่อปี (12,400 us × 30 บาท = 372,000 บาท / หรือ 400,000 บาท/คน/ปี)

ปัจจุบันผู้ใช้แรงงานได้ค่าจ้างขั้นต่ำวันละ 300 บาท หรือเดือนละ 9,000 บาท หรือ ปีละ 108,000 บาท (หรือ 100,000 บาท/คน/ปี)

ดังนั้น ต้องเพิ่มรายได้ให้ผู้ใช้แรงงานอีก 300,000 บาท / หากกำหนดให้ผู้ใช้แรงงานมีรายได้เพิ่มขึ้นปีละ 25,000 บาท ต้องใช้ระยะเวลา 12 ปี จึงจะได้ 300,000 บาท (ซึ่งเป็นในส่วนที่ยังขาดอยู่) หรือกำหนดให้ผู้ใช้แรงงานมีรายได้เพิ่มขึ้นปีละ 25,000 บาท หรือเดือนละ 2,100 บาท (2,083.33 บาท/เดือน) หรือวันละ 70 บาท (69.444 บาท/วัน)

ดังนั้น จะต้องตั้งเป้าหมายให้สามารถลดการสูญเสียให้ได้ปีละ 25,000 บาท/คน/ปี หรือวันละ 70 บาท หรือเดือนละ 2,100 บาทเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 12 ปี ผู้ใช้แรงงานจึงจะหลุดพ้นจากผู้มีรายได้ปานกลาง ซึ่งจะต้องเพิ่มผลิตภาพแรงงาน เพิ่มรายได้ให้นายจ้าง ปีละ 25,000 บาท/คน/ปี หรือวันละ 70 บาท หรือเดือนละ 2,100 บาทเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 12 ปี ด้วยเช่นกัน มิเช่นนั้นนายจ้างไม่สามารถจ่ายค่าจ้างให้ลูกจ้างได้

การเพิ่มผลิตภาพแรงงาน/เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน/ลดผลกระทบต่อนายจ้าง				
การดำเนินการลดต้นทุนการผลิต/เพิ่มปริมาณการผลิต/ทำได้หลายวิธี				
การใช้ตามกลไกมาตรฐานฝีมือแรงงาน	การพัฒนากระบวนการบริหารจัดการกระบวนการผลิต	การส่งเสริมให้ผู้ผลิตมีการใช้เทคโนโลยี	การส่งเสริมผู้ใช้แรงงานให้มีการศึกษาและเรียนรู้ควบคู่กับการทำงาน	วิธีการอื่น ๆ
การใช้ตามกลไกมาตรฐานฝีมือแรงงาน				
หัวข้อกำหนดทางวิชาการที่เป็นเกณฑ์วัดระดับฝีมือ	เพิ่มเติมความรู้ /ฝึกทักษะเพื่อสร้างความสามารถ/ปรับทัศนคติการทำงาน		เป้าหมาย/ตัวชี้วัด/ลดการสูญเสีย/ลดต้นทุน	
1.ความปลอดภัยในการทำงาน	วางกรอบความรู้ความสามารถทัศนคติกำหนดเป็นเกณฑ์มาตรฐานใช้วัดฝีมือที่เหมาะสม เพื่อลดการสูญเสียจากอุบัติเหตุ		กำหนดเป้าหมาย/ตัวชี้วัดความปลอดภัยในการทำงาน เพื่อลดการสูญเสีย	
2.การปฏิบัติตามขั้นตอนได้ถูกต้องเหมาะสม	วางกรอบความรู้ความสามารถทัศนคติกำหนดเป็นเกณฑ์มาตรฐานใช้วัดฝีมือที่เหมาะสม เพื่อลดการสูญเสียจากปฏิบัติผิดขั้นตอน		กำหนดเป้าหมาย/ตัวชี้วัดการปฏิบัติตามขั้นตอน เพื่อลดการสูญเสีย	
3.การลดระยะเวลาของขั้นตอน/รักษาระยะเวลาที่เหมาะสม	วางกรอบความรู้ความสามารถทัศนคติกำหนดเป็นเกณฑ์มาตรฐานใช้วัดฝีมือที่เหมาะสม เพื่อลดการสูญเสียเวลาจากขั้นตอนปฏิบัติที่เกินจำเป็น		กำหนดเป้าหมาย/ตัวชี้วัดการรักษาระยะเวลาที่เหมาะสม เพื่อลดการสูญเสียเวลา	
4.การประหยัดวัตถุดิบ-เลือกวัตถุดิบที่เหมาะสม	วางกรอบความรู้ความสามารถทัศนคติกำหนดเป็นเกณฑ์มาตรฐานใช้วัดฝีมือที่เหมาะสม เพื่อลดการสูญเสียสิ้นเปลืองจากการใช้วัสดุผิดพลาด		กำหนดเป้าหมาย/ตัวชี้วัดการเลือกใช้วัตถุดิบ เพื่อลดการสูญเสียวัตถุดิบ /มีการประหยัดวัตถุดิบ	
5.การใช้ดูแลบำรุงรักษาเครื่องมือ-อุปกรณ์	วางกรอบความรู้ความสามารถทัศนคติกำหนดเป็นเกณฑ์มาตรฐานใช้วัดฝีมือที่เหมาะสม เพื่อลดการสูญเสียจากการขาดการดูแลบำรุงรักษาเครื่องมือ-อุปกรณ์		กำหนดเป้าหมาย/ตัวชี้วัดการใช้ดูแลบำรุงรักษาเครื่องมือ-อุปกรณ์ เพื่อการลดการสูญเสีย	
6.การควบคุมคุณภาพชิ้นงาน-ผลสำเร็จ/ชิ้นงานประณีต (Q.C)	วางกรอบความรู้ความสามารถทัศนคติกำหนดเป็นเกณฑ์มาตรฐานใช้วัดฝีมือที่เหมาะสม เพื่อลดการสูญเสียจากไม่มีการตรวจสอบควบคุม/ทำผิด		กำหนดเป้าหมาย/ตัวชี้วัดการควบคุมคุณภาพชิ้นงาน เพื่อการลดการสูญเสีย	
7.การรักษานิสัยอุตสาหกรรม	วางกรอบความรู้ความสามารถทัศนคติกำหนดเป็นเกณฑ์มาตรฐานใช้วัดฝีมือที่เหมาะสม เพื่อลดการสูญเสียจากพฤติกรรมจำเจ/ปรับพฤติกรรมใหม่		กำหนดเป้าหมาย/ตัวชี้วัดการรักษานิสัยอุตสาหกรรม เพื่อการลดการสูญเสีย	
8.การรักษาสิ่งแวดล้อม	วางกรอบความรู้ความสามารถทัศนคติกำหนดเป็นเกณฑ์มาตรฐานใช้วัดฝีมือที่เหมาะสม เพื่อลดการสูญเสียจากการทำลายสิ่งแวดล้อม		กำหนดเป้าหมาย/ตัวชี้วัดการรักษาสิ่งแวดล้อม เพื่อการลดการสูญเสีย	